

Kansallissosialisten Uutislehti

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1080

26.11.2023 (134)

Michael Kühnen
Poliittinen sotilaallinen
toiminta:
SA:n perinteet ja henki

Osa 3

SA-TRAGEDIA (1933/34)

Tammikuun 30. päivä 1933 näytti täyttävän kaikki vallankumoustaistelijoiden toiveet: NSDAP:sta oli tullut Saksan kansan johtava poliittinen voima, sen myrskyjoukot paisuivat vastustamattomasti - kesäkuussa 1934 jo yli kolme miljoonaa saksalaista miestä kantoi ylpeänä SA:n ruskeaa paitaa; esikuntapäälliköstä tuli valtakunnanministeri, ja syyskuussa 1933 pidetyssä valtakunnan puoluekokouksessa hänet nostettiin symbolisesti Hitlerin jälkeen vahvimmaksi persoonallisuudeksi, joka oli miltei Führerin veroinen. Silti taustalla SA:ssa kasvoi perusteltu tyytymättömyys:

Kansallissosialistisen vallankumouksen toteutumisesta ja toteuttamisesta puhuttiin liian vähän, liian paljon "kansallisesta kansannoususta", joka oli nyt valmis. Mutta liitto ja kompromissi Reichswehrissä, hallinnossa ja taloudessa yhä voimakkaan taantumuksen kanssa ei ollut voitto, oli vain puoliksi menestys. SA:n taistelu oli aina ollut punaista rintamaa JA taantumusta vastaan siitä lähtien, kun taantumus oli pettänyt ja ampunut alas ensimmäiset kansallissosialistiset vallankumoukselliset 9. marraskuuta 1923. Punarintama oli johdonmukaisesti eliminoitu

ja lopulta kukistettu 30. tammikuuta 1933 jälkeen, kansallinen vallankumous oli voittanut - mutta missä oli sosialistinen vallankumous, jonka pitäisi ja pitäisi nyt johdonmukaisesti eliminoida taantumus?

Jopa Führerin siteerattu uudenvuodenviesti kuulosti kaikesta tuntevasta lämmöstä ja arvostuksesta huolimatta erikoisen epäselvältä ja pehmentyneeltä:

Reichswehrin oli tarkoitus suojella valtakuntaa ulkoisesti, mutta SA:n sisäisesti? Mitä se voisi tarkoittaa konkreettisesti: suojelu sisäpuolella, jonka olisi itse asiassa tarkoitettava koko valtion turvallisuuskoneiston hallintaa ja sen uudelleenorganisointia. Tästä ei kuitenkaan voinut olla kysymys - vaikka SA:ta käytettiin toistuvasti "apupoliisinä" ja useat SA:n johtajat nimitettiin poliisipäälliköiksi, poliisi- ja turvallisuuskoneistoa ei suinkaan alistettu koko SA:n johdolle, kuten olisi ollut välttämätöntä ja välttämätöntä, jotta SA olisi todella kyennyt täyttämään tämän tehtävän. Olisiko Röhminkin pitänyt ottaa tätä varten haltuunsa sisäministeriö? - Sitäkään ei ollut puhetta.

SA:n johto suhtautui yhtä epäilevästi "työnjakoon" Reichswehrin kanssa:

Ernst Röhminkin ympärillä olevat kansallissosialistiset vallankumoukselliset olivat lähes kaikki entisiä rintamaupseereita ja myöhemmin Freikorpsin johtajia - poliittisia sotilaita, jotka oli pakotettu pois Reichswehristä ja jotka olivat jo kauan sitten ymmärtäneet, että tämä näennäisesti epäpoliittinen voima oli itse asiassa taantumuksen erittäin poliittinen vallan väline. Ernst Röhm ja hänen esikuntansa ymmärsivät vallankumouksen logiikan, että vallankumous on todella turvallinen vasta, kun se on luonut oman vallankumousarmeijansa!

Vuoden 1934 alkupuoliskolla sisäiset jännitteet kärjistyivät siis yhä enemmän: SA vaati "toista vallankumousta" taantumusta vastaan ja ratkaisevana askeleena sitä kohti SA:n muuttamista aseistetuksi kansanmiliisiksi sekä sopivien johtajien ja alijohtajien siirtämistä upseereiksi ja aliupseereiksi Reichswehriin, jotta sitä voitaisiin hallita poliittisesti. Molempien elementtien yhdistelmästä - erittäin teknisen, voimakkaan ja nopeasti käyttöönotettavan pienen kansallissosialistisen eliittijoukon luomisesta ja käytännössä kaikista sotilasikäisistä miehistä koostuvan kansanmiliisin alarakenteesta - oli tarkoitus syntyä SA:n esikunnan johdolla haluttu kansallissosialistinen kansanarmeija, jonka ratkaisevat valtakeinot oli tarkoitus riistää taantumuksen käsistä.

Näin ollen SA:n vanha kaksoisluonne tuli jälleen yhä selvemmin esiin: vaikka se oli aina pysynyt puolueen rajoittamattomana alajaotteluna sen itseymmärryksen mukaisesti, se ei halunnut nyt vain tulla jälleen sotilaalliseksi yksiköksi, kuten ennen, vaan myös tulevaisuuden vallankumoukselliseksi kansanarmeijaksi! Sitä vartenhan Röhm oli sen jo vuonna 1919 valinnut ja edistänyt. Loppujen lopuksi

näin hän oli aina ymmärtänyt tehtävänsä SA:n johtajana. Ja tämä vastasi myös - kuten mainittu - NSDAP:n logiikkaa vallankumouksellisena puolueena, joka oli väittänyt: **"Puolue komentaa valtiota!"**.

Puolue oli jo taistelun aikana luonut haaroissaan "varjovaltion", jonka oli määrä tunkeutua vallankumouksen jälkeen porvarilliseen valtiokoneistoon ja muuttaa se kansallissosialistisessa mielessä. Ja tässä varjovaltiossa SA:lla oli aina ollut tulevan kansanarmeijan rooli. Sen enempää SA:n johto kuin tavallinenkaan SA-taistelija eivät enää ymmärtäneet, miksi tämä vaatimus uhrattiin vallankaappauksen jälkeen yhä enemmän kaikilla tasoilla - mutta ennen kaikkea SA:n tehtävän osalta - kompromissin ja vallan ja tehtävien jakamisen hyväksi taantumuksen kanssa.

Kolmen miljoonan SA-taistelijansa tukemana, jotka olivat jo aseettominakin määrällisesti valtakunnan vahvin voimatekijä, Ernst Röhm ryhtyi vastatoimiin: Ennakoiden vallankumouksen odotettua toista vaihetta hän alkoi muuttaa ja organisoida SA:ta uudelleen sotilaalliseksi muodostelmaksi, ja SA:n ryhmien näyttävien vetoomusten, puheiden, julistusten ja marssien avulla eri puolilla valtakuntaa hän harjoitti yhä suurempaa painostusta. Hän julisti:

"Jos porvarilliset sielut ajattelevat, että riittää, että valtiokoneisto on saanut toisenlaisen merkin, että kansallinen vallankumous on kestänyt jo liian kauan, olemme kerrankin mielellämme samaa mieltä heidän kanssaan; on todellakin korkea aika, että kansallinen vallankumous loppuu ja että siitä tulee kansallissosialistinen vallankumous". Me jatkamme taisteluumme, sopi se heille tai ei. Kun he vihdoin ymmärtävät, mistä on kysymys, heidän kanssaan, jos he eivät halua, ilman heitä, ja jos on pakko, heitä vastaan."

Ja lopulta 18. huhtikuuta 1934 tapahtui avoin sodanjulistus taantumusta vastaan tavalla, jota ei enää voitu ylittää, kun Ernst Röhm totesi puheessaan:

"Mutta me emme ole tehneet kansallista vallankumousta, vaan kansallissosialistisen vallankumouksen, jossa painotamme erityisesti sanaa "sosialistinen"!". Siellä missä nämä kansalliset voimat ovat sillä välin kansallisen ajattelunsa lisäksi oppineet ja käytännössä harjoittaneet sosialismia, ne voivat jatkaa marssia kanssamme. Mutta siellä, missä ne luulevat, että me heidän takiaan tekisimme pienintäkään myönnytystä johdonmukaisesta sosialistisesta tahdostamme, ne erhtyvät pahasti."

Reaktio ja vallankumous ovat luonnollisia kuolemanvihollisia. Siltoja ei ole olemassa kerta toisensa jälkeen, koska toinen sulkee toisen pois. Käsittämättömän lempeästi Saksan uusi hallinto ei valtaan noustuaan puhdistanut häikäilemättä vanhan ja vielä vanhemman järjestelmän kantajia ja kätyreitä. Nykyään vir-

kamiesasemissa on ihmisiä, jotka eivät ole vielä tunteneet hajuakaan kansallissosialistisen vallankumouksen hengestä. Emme syytä heitä siitä, että heidän asenteensa on kehityksen ohittama, vaikka emme pidä onnekkaana sitä, että heidät on poistettu sen sijaan, että heidät olisi asetettu tasa-arvoiseen asemaan. Mutta me murskaamme heidän niskansa lujasti ja armottomasti, jos he uskaltavat vahvistaa tätä taantumuksellista asennetta."

Tällaiset ja vastaavat julistukset, joita toistettiin näinä kuukausina kymmenittäin, johtivat yhä useammin huhuihin, joiden mukaan Ernst Röhm suunnitteli vallankaappausta - että toinen vallankumous, jota hän piti tarpeellisena, olisi käynnistettävä SA:n kapinan avulla. Tämä olisi kuitenkin täysin väärinarvioinut Röhmin:

Ernst Röhm oli aina Führerin uskollinen ja uskollinen seuraaja - ei tosin mikään bysanttilainen myöntävä ja imarteleva mies, vaan itsevarma ja itseään ajatteleva ystävä. Röhm ei valmistellut SA:n eliittijoukkojen (Stabswache) aseistamisella, SA:n uudelleenorganisoinnilla sotilaalliseksi voimaksi eikä vetoimuksillaan ja julistuksillaan vallankaappausta, jota tuskin olisi voitu toteuttaa näin avoimesti ja provosoivasti. Oli aina selvää, että vallankumouksen toista vaihetta ei ollut tarkoitus aloittaa Adolf Hitleriä vastaan vaan hänen kanssaan; mutta oli myös aina selvää, että Röhm, kuten vuonna 1924, eroaisi ja antaisi takaisin toimeksiantonsa, jos Führer päättäisi häntä vastaan. Selkeä todiste tästä on se, että Röhm ei ollut eronnut Bolivian armeijasta palattuaan Saksaan, vaan oli vain ottanut virkavapaata - toisin sanoen jättänyt tiensä takaisin auki siltä varalta, että hän ei pystyisi toteuttamaan ajatuksiaan! SA:n kansannousu ei siis uhannut 30. kesäkuuta 1934 eikä myöhemminkään: "Röhm-putssi" oli todellisuudessa Ernst Röhmiin kohdistunut vallankaappaus, jonka mahdollisti hermosota ja taantumuksen juonittelut, joiden avulla Führer joutui petetyksi.

Adolf Hitleriä ei kuitenkaan pitäisi tässä vaiheessa arvostella halvalla: Röhm ei halunnut tehdä vallankaappausta, mutta hän halusi painostaa - myös Führeriä, jotta tämä saataisiin puolelleen. Jo pelkästään tämä rikkoi SA:n "peruslakia", jonka mukaan SA ei saa harjoittaa omaa politiikkaansa, vaan sen on aina pysyttävä puolueen taistelevana alajaostona ja alistuttava sen strategiaan ja taktiikkaan. Tämä rikkomus olisi varmasti oikeuttanut esikuntapäällikön erottamisen. Se oli myös vastuutonta niin kireässä sisäpoliittisessa ilmapiirissä, jossa mikään SA:n vallankaappaus ei ollut mahdollinen, mutta taantumuksellinen Reichswehrin vallankaappaus oli jatkuvasti mahdollinen ja sitä myös uhattiin useaan otteeseen. Tällainen vallankaappaus olisi voinut johtaa sisällissotaan!

Hitlerin 30. kesäkuuta 1934 toteuttamat toimet, jotka johtuivat vallankaappaus huhuista ja taantumuksen juonittelusta, joita vahvistivat Röhmin vastustajat puolueessa, joita esikuntapäällikkö painosti ja joita uhkasivat taantumukselliset restauraatiopyrkimykset, olivat hänen mielestään omiaan estämään uhkaavan

sisällissodan. Tätä taustaa vasten SA:n johtajien teloittaminen on ymmärrettävää. Syyllisyyttä ja tragediata ei voi eikä saa haluta tuomita historian tarkkailijan mukavasta nojatuolista viisikymmentä vuotta myöhemmin!

Historiallisista kokemuksista voidaan kuitenkin ottaa opiksi nykyisyyttä ja tulevaisuutta varten - kuten olemme jo tehneet SA:n ensimmäisen tragedian 9. marraskuuta 1923 yhteydessä: SA:n kaksoisluonteen - sotilaallinen tai puhtaasti poliittinen - taustalla oleva jännite purkautui kahdesti dramaattisissa tapahtumissa: Marraskuun 9. päivänä 1923 ja kesäkuun 30. päivänä 1934. Molemmilla kerroilla SA oli valtansa huipulla ja molemmilla kerroilla se menetti sen verisissä ratkaisuisissa, jotka eivät jättäneet sille mitään mahdollisuuksia. Vuoden 1923 jälkeen päätös riisuua SA:lta sen sotilaallinen luonne ja muuttaa se yksinomaan propagandistisesti tehokkaaksi puoluearmeijaksi oli oikea. Ernst Röhm oli tuolloin väärässä. SA:n tehtävänä ei ollut kukistaa sotilaallisesti järjestelmää, jota vastaan se taisteli, vaan koota kansakunnan taistelevaa eliittiä riveihinsä ja SA-henkisen esimerkin kautta saada kansan laajat massat kansallissosialismin puolelle, jotta NSDAP:n laillinen vallankumous olisi mahdollinen. Näin olimme ymmärtäneet SA:n perinteen ja näin sovellamme sitä tämän päivän taistelun aikaan.

Kesäkuun 30. päivänä 1934 kansallissosialistinen liike oli kuitenkin jo vallassa, ja SA oli pääosin täyttänyt tehtävänsä. Tällaisessa tilanteessa on nyt kuitenkin kyse siitä, että kaikki porvarillisen valtion instituutiot ja vallan linnakkeet täytetään kansallissosialistisella hengellä, muutetaan ja asetetaan puolueen alaisuuteen. Tämä koskee ennen kaikkea kaikkia valtion sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden muodostelmia. Nämä alueet ovat voitokkaan SA:n ja siihen järjestäytyneen kansakunnan taistelevan eliitin klassisia tehtäviä! Ilman tällaista taistelua porvarillisen taantumuksen valtakapuloita vastaan vallankumous jää keskeneräiseksi ja sen on epäonnistuttava ja romahdettava suurten räsitusten alla, kuten se lopulta tekikin. Tällä kertaa Ernst Röhm oli siis oikeassa.

Johdonmukainen ja armoton taistelu taantumusta vastaan on siis SA:n perinteen seitsemäs vaatimus. Kun otetaan huomioon SA:n ja sen suuren esikuntapäällikön verinen ja traaginen historia, me seisomme aivan tietoisesti ja vääjäämättömästi tässä SA:n perinteessä, joka ilmenee selvästi jo siteeratuissa Ernst Röhmin sanoissa:

"Reaktio ja vallankumous ovat luonnollisia kuolemanvihollisia. Siltoja ei ole olemassa kerta toisensa jälkeen, koska toinen sulkee toisen pois."

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

September 1934 Ausgabe 1973 28. April 2017 2016

Der Kampf geht weiter !

Wichtig haben sich die Ereignisse der Weimarer am 8. Mai 1933 in der nationalsozialistischen Bewegung erfüllt als sie zum in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Menschen von Moskau, Venedig, Vardig und Verlanung haben nicht ausgerollt, das Kreuz der großen Idee unserer helden Führer Adolf Hitler in entzweit.

Alle Nationalsozialisten sind weniger gefährliche Völkler- und Kampfgemeinschaften als Hitler an sich, der Kampf um die Erlösung unserer weißen Völkler!

Die Bewegung ist zwar nicht geworden, aber die Größe des biologischen Völkler ist keine auch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vornehmliche Aufgabe ist also dabei, das Völkertum - gegen alle weißen Völkler (in- und außer Landes) und Entnazifizierung, Überlebend und Kampfgemeinschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Waldung" oder in "Steinmauer", ob mit Propagandaarbeit beruflich oder auf einem heimlichlich anderen Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hitl Hitler!
Gerhard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Kansallissosialisten Uutislehti
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6114 - Lincoln NE 68506 - USA

Eturaportti
Mollyn haastattelu
Kolmas osa

NSK: Nykyiset projektit ovat selvästi filosofia ja taiteeseen liittyviä.

Kerro aikomukset tällaisista aiheiden vaikutuksesta politiikkaan.

Molly: Adolf Hitler and the Army of Mankind
(www.mourningtheancient.com/ truth him) Yritän edelleen päivittää kuvagalleriaa, mutta enimmäkseen olen keskittynyt Adolf Hitlerin ja ihmiskunnan armeijan. Minulla on nyt 21 sivua, ja minulla on vielä paljon tekemistä Toisen maailmansodan tutkiminen on varmaan mielenkiintoista. Etsit tietoa yhdestä asiasta ja löydät kaksi muuta tulkittavissa asiaa. Tuntuu vähän kuin olisi arkeologia, joka kaivaa esiin haudattua menneisyyttä. Menneisyyttä, jota he eivät halunneet tulla esiin. Vuosine jälkeen kerran kintaa internetin tiedon ja

the **NEW ORDER**

Number 176 (132) Founded 1973 April 20, 2017 (136)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and social kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of engineering genocide against all White folk. His means are neo-White immigration, culture dilution, and neo-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in physical battle or moral battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitl Hitler!
Gerhard Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailman suurin Kansallissosialistisen propagandan toimittaja!

Painettuja ja verkkojulkaisuja useilla kielillä

Satoja kirjoja monilla kielillä

Satoja web-sivustoja monilla kielillä

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Reichler Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!
Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Führer Picture Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Bellmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance
English - German / Deutsch - English

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe in Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!